

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **O.,O.**, IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. E. G., L., proti žalovanému: **Ing. J. P., CSc.**, F., správca konkurznej podstaty úpadcu P. so sídlom v K., IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. A. G., R., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 99 259,91 eur (2 990 304 Sk)**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 44Cbi 16/2002-117 z 30. 09. 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 44Cbi 16/2002-117 z 30. 09. 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 4 838,77 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 44Cbi 16/2002 z 03. 05. 2010 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 3 498,74 eur. Na odvolanie oboch účastníkov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 4 Obo 61/2010-111 zo dňa 27. 07. 2011 napadnutý rozsudok vo veci samej potvrdil a v časti týkajúcej sa trov konania rozsudok ako nepreskúmateľný zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie s právnym názorom, že konanie o určenie pravosti pohľadávky z hľadiska určenia tarifnej odmeny advokáta za poskytnutie právnej služby je potrebné považovať za určovací spor s neoceniteľnou hodnotou veci. V novom konaní súd prvého stupňa priznal žalovanému podľa § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 13 ods. 7 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. tak ako boli uplatnené v roku 2002 v sume 1 388,21 eur. Za roky 2008

a 2010 priznal právne zastúpenie za 5 úkonov podľa § 14b ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení v celkovej výške 2 632,88 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vo výške 1/60-iny výpočtového základu za každú začatú polhodinu cesty N. – B. a späť súd priznal za cesty na pojednávanie dňa 16. 04. 2008, 10. 02. 2010, 21. 04. 2010 a 28. 04. 2010 celkom vo výške 272,49 eur. Cestovné na pojednávanie N. – B. a späť súd priznal celkom vo výške 206,23 eur (53,47 eur a 50,93 x 3). Spolu priznal právnej zástupkyňi žalovaného uplatnené trovy konania a právneho zastúpenia v celkovej výške 4 838,77 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie s poukazom na existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Odvolaním napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, pretože súdu prvého stupňa pri posudzovaní výšky trovy vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Náhrada za právne zastúpenie za 3 úkony vykonané v roku 2002 má byť posudzovaná podľa § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z., pretože konanie o určenie pravosti pohľadávky je potrebné z hľadiska určenia tarifnej odmeny advokáta za poskytnuté úkony právnej služby považovať za určovací spor s neoceniteľnou hodnotou veci. Ďalej uviedol, že odmenu za úkony právnej služby vykonané v rokoch 2008 a 2010 posudzoval súd prvého stupňa podľa § 14b ods. 1 písm. c/ a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. V zmysle § 3 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi sa právna pomoc poskytuje len fyzickým osobám, právnickým osobám len za splnenia podmienok podľa § 3 ods. 4 uvedeného zákona. Toto ustanovenie sa však na predmetnú vec nevzťahuje. Súd mal posúdiť základnú tarifu úkonu právnej služby za rok 2008 podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a za rok 2010 podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Pri výpočte náhrady za stratu času a cestovného mal súd postupovať podľa § 15 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení a mal zohľadniť len účelne a preukázateľne vynaložené hotové výdavky. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 212 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom odvolacieho konania je náhrada trov konania vo veci uplatneného nároku na určenie pravosti pohľadávky.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Je nesporné, že žalovaný bol v konaní úspešný a preto mu patrí náhrada trov konania podľa citovaného ustanovenia tak ako správne v napadnutom uznesení konštatuje súd prvého stupňa.

Odvolací súd zistil, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je rozpolupné, keď na jednej strane súd poukazuje na právny názor súdu vyššieho stupňa v predmetnej veci, podľa ktorého má súd prvého stupňa pri určení tarifnej odmeny za poskytnuté úkony právnej služby advokáta vychádzať z neoceniteľnej hodnoty veci a na strane druhej súd prvého stupňa priznal napadnutým uznesením odmenu advokátovi s poukazom na § 13 ods. 7 vyhl. č. 163/2002 Z. z. (za úkony právnej služby v rokoch 2008 a 2010), ktoré upravujú odmenu podľa oceniteľnej hodnoty veci. Z odôvodnenia nie je tiež zrejmé, za ktoré konkrétne úkony právnej služby súd priznal žalobcovi náhradu trov. Nepreskúmateľná je aj výške, účelnosť cestovného na jednotlivé pojednávania ako aj náhrada za stratu času. Celková suma priznaných trov tiež nie je súčtom jednotlivých položiek trov uvedených súdnom v odôvodnení.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako nepreskúmateľné podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu priznať úspešnému žalovanému podľa § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu účelne vynaložených trov konania, v odôvodnení uviesť, za ktoré konkrétne úkony právnej služby a v akej výške advokátovi patrí odmena a pri určení tarifnej odmeny vychádzať z neoceniteľnej hodnoty veci. Ak súd prizná žalovanému cestovné aj stratu času, jeho úlohou bude výšku a účelnosť týchto trov riadne odôvodniť. Rozhodne tiež o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konania a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková